

รายงานผลการวิจัยประจำปี 2538
โครงการวิจัยรหัส KIP.B.3(2).35

ลักษณะโครงสร้างภายในและภายนอกของใบพืชในเขตที่มีมลภาวะในกรุงเทพมหานคร
Internal and External Structure of Leaf in Air-Polluted Area of Bangkok

นายประศาสตร์ เกี่ยมณี	คุณหญิงสุชาดา ศรีเพ็ญ
Mr. Prasart Kermanee	Khunying Suchada Sripen
นางจันทนา สุขปรีดี	นายนิรันดร์ จันทวง
Mrs. Chantana Sookpreedee	Mr. Niran Chantawong
นางสาวสมน มาสุธน	นายรวี เสธภูัก
Miss Sumon Masuthon	Mr. Ravee Sethpakdi

OK
649
8111

สาขาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Department of Botany Faculty of Science Kasetsart University.
สาขาพืชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Department of Agriculture Kasetsart University.

ลักษณะโครงสร้างภายในและภายนอกของใบพืชในเขตพื้นที่ที่มีมลภาวะในกรุงเทพมหานคร

Internal and External Structure of Leaf in Air-Polluted Area of Bangkok

นายประศาสตร์ เกื้อย¹ คุณหญิงสุชาดา ศรีเพ็ญ¹
Mr. Prasart Kermanee Khunying Suchada Sripen
นางจันทนา สุขปรีดิ์¹ นายนิรันดร์ จันทวงศ์¹
Mrs. Chantana Sookpreedee Mr. Niran Chantawong
นางสาวสุนัน มานูชน¹ นายวี เสธภูภักดิ์²
Miss. Sunon Masuthon Mr. Ravee Sethpakdi

Abstract

Studies of leaf structure from 44 species of plants which cultured in polluted area of Bangkok compared with non-air polluted area in greenhouse found that the plants which leaves without trichomes or glands have increased stomatal number whereas the leaves which have trichomes or glands decreased or non-different stomatal number. Air pollutants no effect to stomatal size but effect to internal structures of leaf such as the increase of spongy mesophyll, air space, water storage cell, mucilaginous cell, tanniferous cell, latex cell and crystal.

บทคัดย่อ

จากการศึกษาโครงสร้างของใบพืช 44 ชนิด ที่ปลูกในเขตมลพิษทางอากาศของกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบกับที่ปลูกในเรือนเพาะชำพบว่าพืชที่ปลูกในเรือนไม่มีโครงสร้างพิเศษปกคลุมจะมีจำนวนปากใบเพิ่มขึ้น ส่วนใบที่ผิวใบมีขน หนาม หรือต่อมต่างๆ ปกคลุมอยู่จำนวนปากใบจะไม่เปลี่ยนแปลงหรือลดลง มลพิษทางอากาศไม่มีผลต่อขนาดของปากใบ แต่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างภายในใบคือ spongy mesophyll ช่องอากาศเซลล์เก็บน้ำ เซลล์เก็บสารเยือก เซลล์เก็บแทนนิน เซลล์เก็บน้ำยางและผลึกเพิ่มขึ้น

1 ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Department of Botany Faculty of Science Kasetsart University.

2 ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Department of Agriculture Kasetsart University.

ใบพืชเป็นโครงสร้างที่ทำหน้าที่ในการดูดซับพลังงานแสง และดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ โดยแสงจะผ่านทางเซลล์ epidermis ทะลุผ่านไปยังเซลล์ palisade และเซลล์ spongy ซึ่งเป็นส่วนที่เกิดกระบวนการสังเคราะห์แสง ส่วนก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะเข้าทางปากใบ (stomata) ผ่านไปยังเซลล์ต่างๆ ที่มีการสังเคราะห์แสง การเปิดเปิดของปากใบจะขึ้นอยู่กับสภาวะแวดล้อมเป็นสำคัญ เช่น แสง เป็นตัวกระตุ้นให้ปากใบเปิด อุณหภูมิสูงและความชื้นสัมพัทธ์สูงปากใบจะปิด (Levitt, 1956) ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ที่ปากใบจะเปิด (Weiser, et al., 1982)

สภาวะแวดล้อมมีผลต่อการพัฒนาของรูปร่างและโครงสร้างภายในของใบ เช่น ใบพืชที่อยู่ในที่ที่มีปริมาณความเข้มของแสงสูงใบจะหนา มีเซลล์ palisade และเซลล์ spongy มาก มีช่องว่างระหว่างเซลล์ น้อย มี cuticle หนา และผิวใบมักจะขึ้นปกคลุม (Manfield, 1976) Noda และคณะ (1985) รายงานว่า cutin ที่เคลือบอยู่บนผิวใบ จะแปรผันไปตามอายุพืช อุณหภูมิ และสิ่งแวดล้อม ปริมาณของ silica ของต้นหญ้าดอกปลั่ง (*Equisetum*) จะเพิ่มขึ้นเมื่อได้รับสารปราบวัชพืชกลุ่ม amitole, osulum, glyphosate และ fosamine

Treshow และ Anderson (1989) รายงานว่ามลพิษทางอากาศมีผลโดยตรงต่อการทำงานของ thylakoid membrane ของ chloroplast องค์ประกอบต่างๆ ที่ปนเปื้อนอยู่ในอากาศ เช่น ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) จะเป็นตัวทำลายคลอโรฟิลล์อย่างรวดเร็วทำให้เกิด chlorotic และ necrotic บนใบพืช แคดเมียม (Cd) มีผลต่อพืชเองน้อยแต่สะสมเอาไว้จะเป็นอันตรายต่อสัตว์ที่บริโภคเข้าไป Arsenic ซึ่งเกิดจากการทำเหมืองแร่ก็มีผลทำให้ใบอ่อนของพืชมีสีเหลืองซีด และเกิดเป็นจุดสีม่วง และน้ำตาลในใบแก่ ทองแดง (Cu) และสังกะสี (Zn) จะไปยับยั้งปฏิกิริยาในกระบวนการเมตาบอลิซึมในพืช ฟลูออไรด์ทำให้ขอบใบไหม้ ส่วนโอโซน (O_3) จากการทดลองกับมะเขือเทศ (Manfield, 1976) ที่ระดับความเข้มข้น 10 ppm เป็นเวลา 8 ชั่วโมงครึ่งจะทำให้การเจริญเติบโตลดลงและไม่มีการติดผล

การศึกษาถึงลักษณะโครงสร้างภายนอกและภายในของใบพืชที่ปลูกในเขตที่มีมลพิษทางอากาศ จะช่วยให้ทราบถึงผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการตรึงคาร์บอนไดออกไซด์ การปรับตัวของพืช ความสามารถในการเจริญเติบโต ประสิทธิภาพในการดูดซับมลสารต่างๆ ของพืชแต่ละชนิด เพื่อเป็นแนวทางในการคัดเลือกพืชพรรณสำหรับปลูกในเขตพื้นที่ที่มีมลพิษทางอากาศได้อย่างเหมาะสม

อุปกรณ์และวิธีการ

1. ทำการสำรวจและเก็บตัวอย่างพืชทางกรุงเทพมหานครและปริมณฑลปลูกไว้บนเกาะกลางถนนและขอบทางเท้า ตามบริเวณต่างๆดังนี้
 - ถนนพหลโยธินจากสามแยกเกษตรไปยังเสนา ปากทางลาดพร้าว จตุจักร สหานควาญ สนามเป้า อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิและวาทเทวี
 - ย่านประตูน้ำ สิม
2. ทำการปลูกพืชชนิดเดียวกันกับที่สำรวจพบในเขตมลฑลทางอากาศในเรือนเพาะชำของภาควิชาพฤกษศาสตร์ เพื่อเป็นชุดเปรียบเทียบ
3. นำการลอกผิวใบด้านบน (upper epidermis) และด้านล่าง (lower epidermis) ด้วยสารละลายส่วนผสมของกรดโครมิกและกรดไนตริก
4. นับจำนวนและวัดขนาดปากใบภายใต้กล้องจุลทรรศน์ด้วย micrometer
5. ศึกษาลักษณะของผิวใบ และปากใบด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (scanning electron microscope)
6. เก็บตัวอย่างใบพืชมาศึกษาโครงสร้างภายใน โดยการทำให้ paraffin section ตามกรรมวิธีของ Johansen (1940)

ผลการศึกษา

1. จากการสำรวจและได้เก็บตัวอย่างพืชมาทำการศึกษาจำนวน 44 ชนิด ประกอบด้วยพืชใบเลี้ยงคู่จำนวน 24 ชนิด ใบเลี้ยงเดี่ยวจำนวน 10 ชนิด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายชื่อพืชที่ทำการศึกษาริซึม

พรวนใบเลี้ยงอยู่

Local name	Botanical name	Family	Character
1 ติโกลันเคีย	<i>Polythia longifolia</i>	Arecnaceae	ไม้ยืนต้น
2 ขวมน	<i>Adenium obesum</i>	Apocynaceae	ไม้พุ่ม
3 ต้นทพ	<i>Plumeria obtusa</i>	Apocynaceae	ไม้ยืนต้น
4 ทองหทางลาย	<i>Erythrina variegata</i>	Cesalpiniaceae	ไม้ยืนต้น
5 ยางอินเดีย	<i>Ficus elastica</i>	Moraceae	ไม้ยืนต้น
6 มะยม	<i>Phyllanthus acidus</i>	Euphorbiaceae	ไม้ยืนต้น
7 ทวี	<i>Eugenia eumini</i>	Myrtaceae	ไม้ยืนต้น
8 พวงมทองฝรั่ง	<i>Delonix regia</i>	Cesalpiniaceae	ไม้ยืนต้น
9 กระดุมทอง	<i>Utedelia trilobata</i>	Asteraceae	ไม้เลื้อย
10 ต้นกระปือ	<i>Excoecoria cochinchinesis</i>	Euphorbiaceae	ไม้พุ่ม
11 มะขามเทศ	<i>Pithecellobium dulce</i>	Cesalpiniaceae	ไม้ยืนต้น
12 เข็ม	<i>Ixora subsessilis</i>	Rubiaceae	ไม้พุ่ม
13 แก้ว	<i>Murraya paniculata</i>	Rutaceae	ไม้พุ่ม
14 เข็มเศรษฐี	<i>Ixora congesta</i>	Rubiaceae	ไม้พุ่ม
15 ศรีสมรส	<i>Euphorbia pulcherrima</i>	Euphorbiaceae	ไม้พุ่ม
16 ทน	<i>Hibiscus rosa-sinensis</i>	Malvaceae	ไม้พุ่ม
17 เล็บคว	<i>Polyscias balfouriana</i>	Araliaceae	ไม้พุ่ม
18 นนท	<i>Peltophorum pterocarpus</i>	Cesalpiniaceae	ไม้ยืนต้น
19 จามจุรี	<i>Samanea saman</i>	Mimosaceae	ไม้ยืนต้น
20 อกกีเมาร์ท	<i>Ochna Kirkii</i>	Ochnaceae	ไม้พุ่ม
21 นานบุรี	<i>Allamanda cathartica</i>	Apocynaceae	ไม้เลื้อย
22 ประดู่บ้าน	<i>Pterocarpus indicus</i> willd.	Fabaceae	ไม้ยืนต้น
23 เติงฟ้า	<i>Bougainville spectabilis</i> willd.	Nyctaginaceae	ไม้พุ่ม-เลื้อย
24 สมพูต้นอุทัย	<i>Tabebuia rosea</i> DC.	Bignoniaceae	ไม้ยืนต้น
25 มะขาม	<i>Tamarindus indica</i> Linn.	Caesalpiniaceae	ไม้ยืนต้น

26	ประจันตง	Phyllocarpus septentrionalis Donn.	Caesalpinaceae	ไม้ยืนต้น
27	พวงมาลา	Cassia surattensis Burm.	Caesalpinaceae	ไม้พุ่ม
28	การเวก	Artabotrys uncinatus Merr.	Anonaceae	ไม้เลื้อย
29	โพธิ์ขน	Ficus benjamina Linn.	Moraceae	ไม้ยืนต้น
30	คิงด	Mimusops eleugi Linn.	Sapotaceae	ไม้ยืนต้น
31	ชูกวาง	Terminalia catapa Linn.	Combretaceae	ไม้ยืนต้น
32	ศรีมหาโพ	Ficus religiosa Linn.	Moraceae	ไม้ยืนต้น
33	ราชพฤกษ์	Cassia fistula Linn.	Caesalpinaceae	ไม้ยืนต้น
34	ตะแบก	Lagerstroemia cuspidata wall	Lythraceae	ไม้ยืนต้น

พวกพืชใบเลี้ยงเดี่ยว (Monocotyledons)

Local name	Botanical name	Family	Character
1 สมอกระเทียม	Ptychosperma macarthurii	Arecaceae	ไม้ยืนต้น
2 พุดช่อ	Canna indica	Cannaceae	ไม้พุ่ม
3 Song of Jamaica	Pleomele sp.	Liliaceae	ไม้ยืนต้น
4 วาสนา	Dracaena fragrans	Liliaceae	ไม้ยืนต้น
5 หัวใจม่วง	Tradescantia sp.	Commelinaceae	ไม้ล้มลุก
6 ลิ้นมังกร	Sansevieria trifasciata	Liliaceae	ไม้ล้มลุก
7 สาวน้อยประแป้ง	Dieffenbachia seguine	Araceae	ไม้ล้มลุก
8 เงินไหลมา	Syngonium podophyllum	Araceae	ไม้ล้มลุก
9 หงสาวดี	Dieffenbachia sp.	Araceae	ไม้ล้มลุก
10 พลับพลา	Hymenocallis littoralis salisb.	Amaryllidaceae	ไม้ล้มลุก

๒. เมื่อทำการนับจำนวนปากใบของพืชในเขตมณฑลเปรูเรียบร้อยแล้วเทียบกับพืชที่ปลูกในเรือนเพาะชำของภาควิชาพฤกษศาสตร์ พบว่าพืชส่วนใหญ่จำนวนปากใบไม่เปลี่ยนแปลง มีจำนวน ๑๔ ชนิดที่ปากใบเพิ่มขึ้นคือ อโศกอินเดีย ชวนชม ทว่า หากนกยูงฝรั่ง ขึ้นกระปือ มะขามเทศ บานบุรี สีวใจม่วง ขึ้นมิงกราวสบา แก้ว เข็มเศรษฐี บานบุรี และเงินไหลมา อีก ๗ ชนิดมีปากใบลดลงคือ มะยม จามจุรี ขมพูพื้นถิ่น พิกุล พิกุล ชูกวาง ศรีมหาโพธิ์และราชพฤกษ์ (ตารางที่ ๒, ๓ และ ๔)

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนปากใบพืชในเขตที่มีมลภาวะทางอากาศ

ชนิดพืช	จำนวนปากใบต่อตารางมิลลิเมตร		
	ผิวใบด้านบน	ผิวใบด้านล่าง	รวม
๑ อโศกอินเดีย	๐.๐	๔๕๒.๕	๔๕๒.๕
๒ ชวนชม	๐.๐	๒๔๕.๔	๒๔๕.๔
๓ ขึ้นชม	๐.๐	๑๗๔.๕	๑๗๔.๐
๔ ทองตลาดาย	๐.๐	๑๕๓.๕	๑๕๓.๕
๕ อ่างอินเดีย	๐.๐	๑๔๔.๐	๑๔๔.๐
๖ มะยม	๐.๐	๑๒๔.๕	๑๒๔.๕
๗ ทว่า	๐.๐	๔๕๙.๕	๔๕๙.๕
๘ หากนกยูงฝรั่ง	๐.๐	๗๕๔.๐	๗๕๔.๐
๙ กระตุมทอง	๓๐.๔	๑๕๐.๕	๒๕๑.๐
๑๐ ขึ้นกระปือ	๐.๐	๓๕๕.๐	๓๕๕.๐
๑๑ มะขามเทศ	๔๕.๔	๗๒๐.๐	๗๗๔.๔
๑๒ เข็ม	๐.๐	๒๓๕.๕	๒๓๕.๕
๑๓ แก้ว	๐.๐	๕๕๒.๕	๕๕๒.๕
๑๔ เข็มเศรษฐี	๐.๐	๒๓๕.๕	๒๓๕.๕
๑๕ ศรีมหาโพธิ์	๐.๐	๒๗๒.๔	๒๗๒.๔
๑๖ ขมิ้น	๐.๕	๑๓๐.๕	๑๓๑.๐
๑๗ เข็มกรูท	๐.๐	๒๗๒.๕	๒๗๒.๕
๑๘ ขมิ้น	๐.๐	๑๕๕.๔	๑๕๕.๔
๑๙ จามจุรี	๐.๐	๕๔๗.๕	๕๔๗.๕
๒๐ ผักไผ่	๐.๐	๒๕๔.๕	๒๕๔.๕
๒๑ บานบุรี	๐.๐	๕๕๕.๐	๕๕๕.๐

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

๑๒. มะขาม	0	159.0	159.0
๑๓. เติบงฟ้า	19	161.0	174.0
๑๔. ขมิ้นชัน	0	186.0	186.0
๑๕. มะขาม	214	524.0	738.0
๑๖. มะขาม	0	338.0	338.0
๑๗. ขมิ้นชัน	52	478.0	528.0
๑๘. ขมิ้นชัน	0	197.0	197.0
๑๙. ขมิ้นชัน	0	235.0	235.0
๒๐. ขมิ้นชัน	0	199.0	199.0
๒๑. ขมิ้นชัน	0	352.0	352.0
๒๒. ขมิ้นชัน	0	205.0	205.0
๒๓. ขมิ้นชัน	0	352.0	352.0
๒๔. ขมิ้นชัน	0	106.0	106.0
๒๕. ขมิ้นชัน	0	132.0	132.0
๒๖. ขมิ้นชัน	56	112.0	168.0
๒๗. song of jamaica	0	64.0	64.0
๒๘. ขมิ้นชัน	28	122.8	140.8
๒๙. ขมิ้นชัน	0	95.0	95
๓๐. ขมิ้นชัน	38	54.8	92.8
๓๑. ขมิ้นชัน	17	25.3	42.8
๓๒. ขมิ้นชัน	0	160.0	160.0
๓๓. ขมิ้นชัน	22	24.0	46.0
๓๔. ขมิ้นชัน	21	41.0	62.0

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนปากใบพืชใน เขตปลูกผลไม้ทางอากาศ

ชนิดพืช	จำนวนปากใบต่อตารางมิลลิ เมตร		
	ผิวใบด้านบน	ผิวใบด้านล่าง	รวม
1 กล้วยไม้	0.0	268.0	268.0
2 ชวนชม	0.0	153.0	153.0
3 สับปะรด	0.0	188.4	188.4
4 ทองหลางลาย	0.0	137.6	137.6
5 ขาวอินแดง	0.0	163.2	163.2
6 มะยม	0.0	163.2	163.2
7 ทว่า	9.6	284.8	294.4
8 หางนกยูงฝรั่ง	0.0	512.0	512.0
9 กะลุมพอง	26.4	195.0	221.4
10 ส้มกระบิด	0.0	236.8	236.8
11 มะขามเทศ	9.6	517.3	526.9
12 เหม	0.0	201.6	201.6
13 แก้ว	0.0	547.2	547.2
14 เข็มเสาชิงช้า	0.0	192.0	192.0
15 ครุฑมาส	0.0	293.3	293.3
16 ชบา	12.8	153.6	166.4
17 เล็บครุฑ	0.0	300.8	300.8
18 นนทรี	0.0	217.6	217.6
19 จามจุรี	0.0	624.0	624.0
20 วิกกีเฮอร์	0.0	240.0	240.0
21 บานบุรี	0.0	470.0	470.0
22 ประดู่บ้าน	0.0	176	176.0
23 เพ็ญฟ้า	23.0	160	183.0

24	ชมพุดันดูทิพย์	0.0	320	320
25	มะขาม	224.0	608	832.0
26	ประจักษ์	0.0	480	480.0
27	ทรงบาดาล	75.0	560	635.0
28	การเวก	0.5	276	276.5
29	ไทร	0.0	222	222.0
30	พิชุล	0.0	134	134.0
31	ชุกว้าง	0.0	960	960.0
32	ศรีมหาโพ	0.0	368	368.0
33	ราชพฤกษ์	0.0	608	608.0
34	ตะแบก	0.0	98	98.0
35	หมากเขียว	0.0	134.4	134.4
36	พุทธรักษา	57.5	138.0	192.5
37	song of jamaica	0.0	62.5	62.5
38	วาสนา	14.3	77.0	91.3
39	หัวใจม่วง	0.0	8.8	8.8
40	พื้นมังก	14.0	17.2	31.2
41	สายน้อยประมั่ง	1.8	34.0	35.8
42	เงินโตดมา	0.0	76.8	76.8
43	ทองสาวสี	12.4	18.8	31.2
44	พลับพลึงดิน เบ็ด	25.0	36.0	81.0

ตารางที่ 4 เปรียบ^{เทียบ}จำนวนปากใบของพืชที่ปลูกใน เขตปลูกผสมและ เขตผสมทางอากาศ
ของกรุงเทพมหานคร

	จำนวนปากใบต่อตารางมิลลิเมตร	
	เขตปลูกผสม	เขตผสม
1 อโศกอินเดีย	288.0	428.6
2 ชวนชม	153.0	246.4
3 ต้นทม	198.4	174.0
4 ทองกลางฉาย	137.6	158.6
5 ยางอินเดีย	163.2	144.0
6 มะยม	163.2	124.8
7 หว้า	294.4	489.6
8 หางนกยูงฝรั่ง	512.0	784.0
9 กระตุมทอง	281.4	261.0
10 ตีนกระบือ	236.8	368.0
11 มะขามเทศ	528.8	774.4
12 เข็ม	201.6	236.8
13 แก้ว	847.2	652.8
14 เข็ม เสาวศรี	192.0	236.8
15 คริสมาส	293.3	272.4
16 ชบา	166.4	139.2
17 เต็มตุก	300.8	272.8
18 นนตรี	217.6	186.4
19 จามจุรี	624.0	546.6
20 วิกกีเมาร์ท	240.0	284.8
21 บานบุรี	470.0	896.0
22 ประดู่บ้าน	176.0	159.0

23	เพลงฟ้า	189.0	174.0
24	บทพูดผู้พิทักษ์	320.0	196.0
25	มรณาม	892.0	738.0
26	ประสูติแดง	480.0	336.0
27	ทรงบาดาล	635.0	528.0
28	การเวก	276.5	187.0
29	ไทรย้อย	222.0	235.0
30	พิภพ	134.0	199.0
31	สุกวาง	960.0	352.0
32	ศรีมหาโพ	368.0	205.0
33	ราชพฤกษ์	608.0	352.0
34	ตะแบก	98.0	108.0
35	หมากรับขาว	134.4	192.0
36	พุทธวิทยา	192.5	168.0
37	Song of Jamaica	62.5	64.0
38	วาสนา	91.3	140.8
39	หัวใจม่วง	8.8	68.0
40	ถิ่นมั่งคั่ง	31.2	92.8
41	สาวน้อยประแป้ง	35.8	42.3
42	เงินไหลมา	76.8	160.0
43	ทองสาวดี	31.2	46.0
44	พลับพลึงดินเบิก	81.0	62.0

๓ ผลการวัดขนาดของปากใบพบว่าส่วนใหญ่มีขนาดของปากใบไม่เปลี่ยนแปลง (ตารางที่ ๔)

ตารางที่ ๕ แสดงขนาดของปากใบพืชใน เขตผลดกและ เขตผลดกทางอากาศ

ชนิดพืช	ขนาดของปากใบ เฉลี่ย	
	เขตผลดก	เขตผลดกทางอากาศ
๑ อโศกอินเดีย	10.0	17.5
๒ ชวนชม	25.0	22.5
๓ จันทน์	25.0	22.5
๔ ทองหลางลาย	17.5	22.5
๕ ยางอินเดีย	20.0	17.5
๖ มะยม	15.0	10.0
๗ ทวี	12.5	17.5
๘ หางนกยูงฝรั่ง	10.0	10.0
๙ กระดังง์	16.5	15.0
๑๐ หินกระป๋อง	12.5	15.0
๑๑ มะขามเทศ	17.0	17.5
๑๒ เข็ม	20.0	17.5
๑๓ แก้ว	7.5	10.0
๑๔ เข็มเศรษฐี	20.0	12.5
๑๕ คัสตัส	12.5	10.0
๑๖ ชบา	27.5	25.0
๑๗ เล็บครุฑ	10.0	12.5
๑๘ นนทรี	15.0	15.0
๑๙ จามจุรี	15.0	15.0
๒๐ นิกกีเมอร์ท	10.0	12.5
๒๑ บานบุรี	12.5	12.5

22	ประสูบ้าน	27.5	25.0
23	เฟื่องฟ้า	25.0	21.2
24	ชมภูทันคู่พิภย์	15.0	17.5
25	มะขาม	17.5	13.7
26	ประสูแดง	15.0	17.5
27	ทรงมาศาล	20.0	11.2
28	การเวก	17.5	18.7
29	ไทร	20.0	21.2
30	พุด	15.0	12.5
31	ชุกวาง	12.5	12.5
32	ศรีมหาโพ	30.0	30.0
33	ราชพฤกษ์	17.5	18.7
34	ตะแบก	17.0	17.5
35	หมากเขียว	25.0	22.5
36	พุทธรักษา	20.0	27.5
37	song of jamaica	17.5	22.5
38	วาสนา	22.5	17.5
39	หัวใจม่วง	50.0	57.5
40	ฝันถึงการ	32.5	30.0
41	สาวน้อยประแป้ง	40.0	40.0
42	เงินไหลมา	22.5	20.0
43	หงสาวดี	45.0	40.0
44	พยับหลังคืน เบิก	33.7	36.2

4 ผลการศึกษาโครงสร้างภายในของไมพบว่ามีพืชเกือบทุกชนิดมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในต่างๆคือมีชั้น spongy mesophyll กว้างขึ้น ช่องอากาศ (air space) เพิ่มขึ้น มีผลึกแบบต่างๆคือแบบ druse, prismatic และ raphide เกิดขึ้นหรือปริมาณเพิ่มขึ้นจากที่เคยมี พืชที่มี cystolith เช่นในยางอินเดียก็มีปริมาณเพิ่มขึ้น เซลล์หรือต่อมผลิตสารต่างๆ เช่น tannin, mucilage, oil, latex จะมีมากขึ้นกว่าปกติ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 แสดงการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างภายในของไมพืชที่ปลูกในเขตผลิทางอากาศ

ชนิดพืช	ความเปลี่ยนแปลงที่พบ
1 กล้วยไม้	-ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
2 ขนุน	-ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น -มีผลึกแบบ druse เกิดขึ้นใน spongy cell
3 ส้ม	-ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น -มีช่องอากาศ (air space) ในชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
4 ทองหลางลาย	-มีชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น -มีผลึกแบบ prismatic เกิดขึ้นใน fiber cell
5 ขางอินเดีย	-มีชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น -มีเซลล์ lothocyst เพิ่มขึ้น
6 มะยม	-มีชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น -มี secretion เพิ่มขึ้น ใน palisade และ spongy cell -มีผลึกแบบ prismatic เกิดใน fiber cell
7 ทวี	-มีผลึกแบบ druse เพิ่มขึ้นใน palisade mesophyll และ spongy mesophyll -มี secretion เกิดขึ้นในชั้น epidermis นอกเหนือจากใน palisade mesophyll -มีชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น

- 8 พางนกกุ้งฝรั่ง
 - ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
 - secretion ใน epidermal cell เพิ่มขึ้น
 - มี secretion เกิดขึ้นใน palisade cell
- 9 กระดุมทอง
 - มี secretory cell เพิ่มขึ้น
- 10 ลิ้นกระป๋อง
 - ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
 - มีช่องอากาศใน spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
 - มีผลึก druse เกิดขึ้นใน spongy mesophyll
 - มี secretory cell เกิดขึ้นใน palisade mesophyll และ spongy mesophyll
- 11 มะขามเทศ
 - palisade cell รูปยาวมากขึ้น
 - ผลึกแบบ prismatic เกิดขึ้นใน fiber cell
 - มีการสะสม secretion ใน palisade cell และ spongy cell
- 12 เข็ม
 - มี secretion เพิ่มขึ้นใน epidermis และ palisade cell
 - มีผลึกแบบ druse เพิ่มขึ้นใน spongy cell
- 13 แก้ว
 - ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
 - มี secretory cell เพิ่มขึ้น
- 14 เข็มเศรษฐี
 - ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
 - มีผลึกแบบ druse เพิ่มขึ้นใน spongy cell
 - มี secretion เพิ่มขึ้นใน palisade และ spongy cell
- 15 ครีสมาศ
 - secretory cell เพิ่มขึ้น
- 16 ชบา
 - ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
 - mucilagenous cell ในชั้น epidermis เพิ่มขึ้น
 - ผลึกแบบ druse ใน palisade cell เพิ่มขึ้น

- 15 คิวมาต -secretory cell เพิ่มขึ้น
- 16 ชบา -ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
-mucilaginous cell ในชั้น epidermis เพิ่มขึ้น
-ผลึกแบบ druse ใน palisade cell เพิ่มขึ้น
- 17 เต็มจาก -ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
-ผลึกแบบ druse ใน palisade cell เพิ่มขึ้น
- 18 นนพรี -ไม่พบการเปลี่ยนแปลง
- 19 จามจุรี -มีผลึกแบบ prismatic เกิดขึ้นใน fiber cell
- 20 นิกกีเม้าท์ -ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
-ผลึกแบบ druse ใน palisade cell เพิ่มขึ้น
- 21 มานบูรี -ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
-มี secretory cell เกิดขึ้นใน palisade cell
- 22 ปะอู๋บ้าน -ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
- 23 เฟื่องฟ้า -ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
-มีผลึกแบบ raphide ใน palisade และ spongy cell เพิ่มขึ้น
- 24 ชมพูพินธุ์ทิพย์ -ไม่พบการเปลี่ยนแปลง
- 25 มะขาม -มีผลึกแบบ prismatic เกิดขึ้นใน fiber cell
- 26 กระจับปี่ -ไม่พบการเปลี่ยนแปลง
- 27 ทรงบาดาล -ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
- 28 การเวก -ไม่พบการเปลี่ยนแปลง
- 29 ไทร -ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น

- 30 พิกุล - มี secretory cell เพิ่มขึ้น
- 31 ชูภวาน - มีผลึกแบบ prismatic เกิดขึ้นใน fiber cell
- 32 ศรีมหาโพธิ์ - ขึ้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
- เซลล์เก็บน้ำ (water storage cell) เพิ่มขึ้น
- มีผลึกแบบ prismatic เกิดขึ้นใน fiber cell
- 33 ราชพฤกษ์ - มีผลึกแบบ prismatic เกิดขึ้นใน fiber cell
- 34 ตะแบก - ขึ้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น
- 35 ทนบกเขียว - มี air space เพิ่มขึ้น
- มี secretory cell เกิดขึ้นในชั้น epidermis
- 36 พุทธรักษา - มี secretory cell เพิ่มขึ้นในชั้น palisade
และ spongy mesophyll
- 37 song of Jamaica - มี air space เพิ่มขึ้น
- มีผลึกแบบ druse เพิ่มขึ้นใน leaf mesophyll
- 38 วาสนา - มี air space เพิ่มขึ้นใน leaf mesophyll
- 39 ศิวใจม่วง - มี water storage cell เพิ่มขึ้น
- spongy cell เพิ่มขึ้น
- 40 สีนางกวัก - มี air space เพิ่มขึ้น
- มีผลึกแบบ raphide เพิ่มขึ้น
- 41 สวามิภักดิ์ - มี air space เพิ่มขึ้น
- มีผลึกแบบ druse เพิ่มขึ้นใน palisade
และ spongy cell
- 42 เจริญผล - มี air space เพิ่มขึ้น
- มีผลึกแบบ raphide เพิ่มขึ้น
- 43 ทองสาวดี - มี air space เพิ่มขึ้น
- มีผลึกแบบ druse เพิ่มขึ้นใน leaf mesophyll
- 44 พลับพลาจีน เบ็ค - มี mucilaginous cell เพิ่มขึ้น

สรุปและวิจารณ์

จากการศึกษาปากใบและโครงสร้างภายในของใบพืชในเขตมลพิษทางอากาศพบว่าพืชมีการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวดังนี้

๑. ใบพืชที่มีโครงสร้างธรรมดา จะมีจำนวนปากใบเพิ่มขึ้น ขึ้นเนื่องมาจากอากาศในเขตมลพิษมีปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์สูงส่วนออกซิเจนลดลง ทำให้ปากใบปิดและมีผลทำให้อัตราการคายน้ำและการหายใจลดลง เพื่อเป็นการชดเชยพืชจึงปรับตัวโดยการเพิ่มจำนวนปากใบ ใบพืชมีโครงสร้างพิเศษปกคลุมผิวใบ เช่น ขน หนาม ใบ ค่อนข้างหนา และปากใบที่ฝังตัวจมอยู่ในผิวใบ (sunken stomata) มลพิษทางอากาศจึงไม่มีผลต่อการเพิ่มจำนวนปากใบ ทั้งนี้เพราะใบลักษณะดังกล่าวเมื่อได้รับผลกระทบทางมลพิษพืชจะปรับตัวโดยการเพิ่มโครงสร้างที่ปกคลุมผิวใบ แทน จึงทำให้จำนวนปากใบลดลงหรือไม่เปลี่ยนแปลง

๒. มลพิษทางอากาศไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงขนาดของปากใบ

๓. ใบพืชเกือบทุกชนิดจะมีเซลล์ชั้น spongy mesophyll เพิ่มขึ้น ถ้าหากเป็นพืชที่ไม่สามารถแบ่งชั้นของ leaf mesophyll ได้ เช่นพืชพวกใบเลี้ยงเดี่ยวก็จะมีปริมาณของช่องอากาศ (air space) เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ขึ้นเนื่องมาจากปริมาณของออกซิเจนในอากาศที่ลดลง พืชจึงต้องเก็บสะสมอากาศไว้ใน leaf mesophyll ให้มากขึ้นเพื่อให้เพียงพอกับการหายใจของเซลล์

๔. การเกิดหรือการเพิ่มปริมาณของผลึก (crystal) ในพืชบางชนิดที่ปกติไม่สร้างผลึก เช่น ขนชม มะยม ทองหลางลาย ตีนกระปือ มะขามเทศ เป็นต้น เมื่อปลูกในสภาพที่มีมลพิษทางอากาศจะมีการสร้างผลึกขึ้น ส่วนใบพืชที่มีผลึกเหล่านี้ในสภาพปกติอยู่แล้วก็จะมีการสร้างเพิ่มขึ้น ผลึกที่พบในพืชจะมีลักษณะรูปร่างแบบต่างๆ คือถ้าเป็นรูปเข็มเรียกรaphide crystal รูปร่างคล้ายคอกกิ้งเ่าเรียกว่า druse crystal รูปร่างหลายเหลี่ยมเรียกว่า prismatic crystal และรูปร่างคล้ายผลทุเรียนมีก้านยึดเรียกว่า cystolith แต่อย่างไรก็ตามผลึกทุกแบบจะเป็นสารประกอบพวก calcium oxalate (Fahn, 1982 และ Pandey, 1982) ส่วน cystolith เป็นสารประกอบพวก calcium carbonate (Pandey, 1982) ซึ่งสารเหล่านี้เกิดจากของเสียจากกระบวนการเมตาบอลิซึม (metabolic waste) สารเหล่านี้ถ้าพืชไม่กำจัดออกจะเป็นอันตรายต่อเซลล์ ฉะนั้นการที่พืชได้รับมลสารเข้าไปจะทำให้มีสารพิษในเซลล์เพิ่มขึ้น จึงมีการกำจัดออกในรูปของผลึกมากขึ้น

นอกจากจะพบผลึกใน leaf mesophyll แล้วยังพบ prismatic crystal ใน fiber cell ของกลุ่มท่อลำเลียง ซึ่งยังไม่เคยมีรายงานการปรากฏดังกล่าวมาก่อน นอกจากจะพบใน fiber cell ของเนื้อไม้ (wood) ในต้นเสียน (ถวิล, 2533) และต้นกระถินเทพา (มานิตย์, 2533)

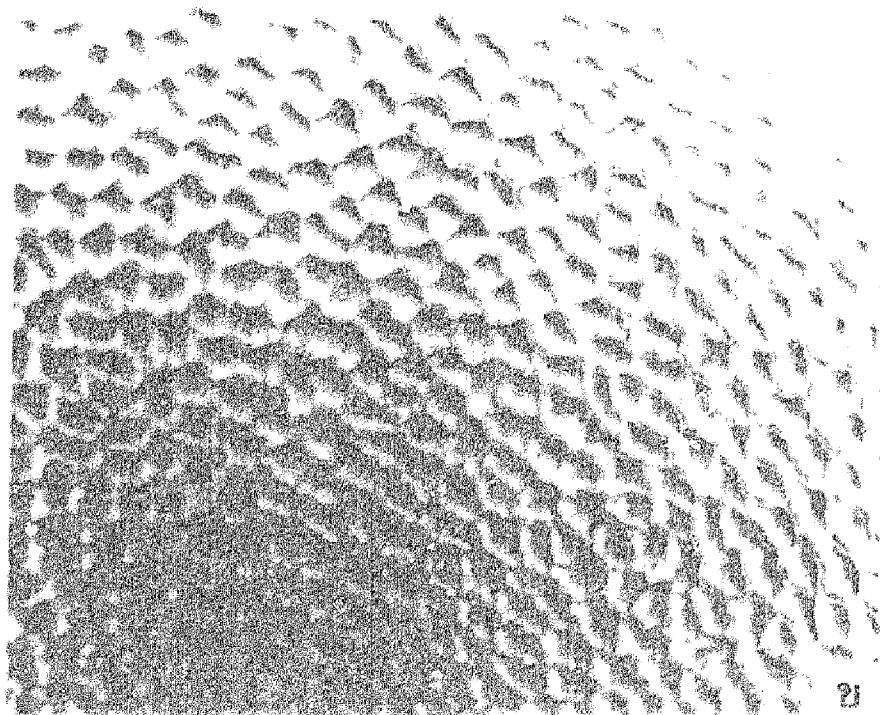
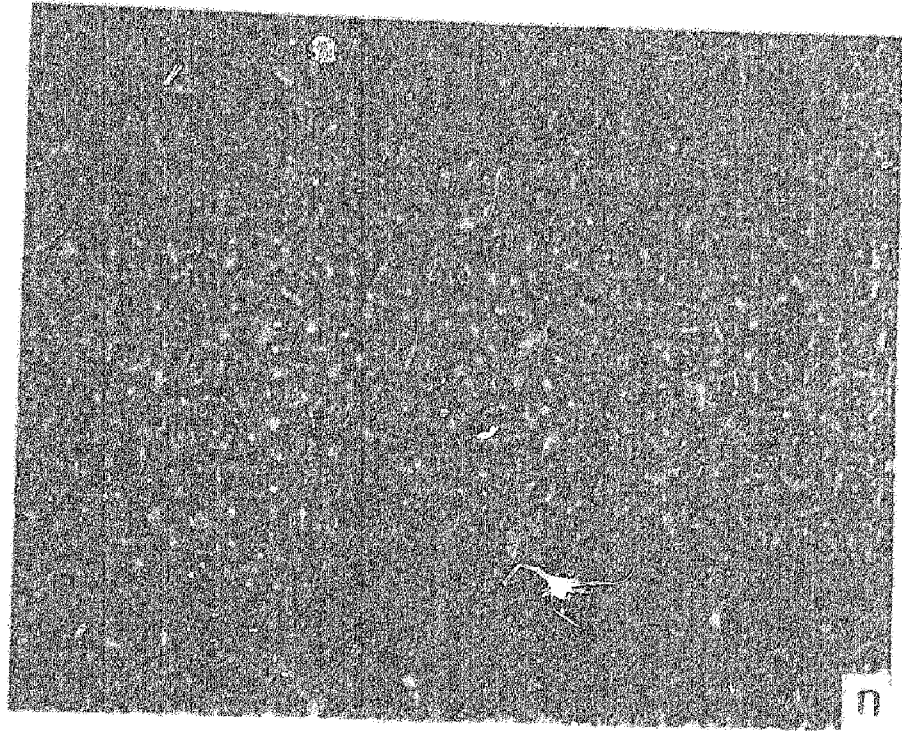
๓ พืชในเขตมดลียจะมีเซลล์เก็บน้ำ (water storage) เพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากพืชมีประสิทธิภาพการคายน้ำลดลง ส่งผลให้การดูดน้ำจากดินลดลงด้วย พืชจึงมีสภาพของการขาดน้ำ จึงต้องมีเซลล์เก็บน้ำเพิ่มขึ้น เช่น ในต้นศรีมหาโพธิ์และฟ้าโจว์ว้าง

๔ พืชในเขตมดลียมี secretory cell เพิ่มขึ้น เช่น tanniferous cell ในหว้า มะขามต้นกระถิน มะขามเทศ เป็นต้น mucilaginous cell ในขมิ้นและหับหลัง ต้นเบ็ด latex cell ในศรีมหาศ บานบุรี และพิทูด ซึ่งเซลล์ต่างๆ เหล่านี้เป็นแหล่งเก็บรวบรวมสารต่างๆ ทั้งที่พืชต้องการและไม่ต้องการ

ข้อเสนอแนะ

ในการที่จะคัดเลือกพรรณพืชที่สามารถดูดซับมลสารได้ดีและมากที่สุดนั้น นอกจากจะดูลักษณะปากใบและการปรับโครงสร้างภายในของใบแล้ว ควรคำนึงถึงลักษณะทางสรีรวิทยาและนิเวศวิทยาด้วย เช่น ลักษณะดินและทรงพุ่ม ปริมาณพื้นที่ใบ การผลิตใบ และการต้องการแสงในปริมาณความเข้มเท่าใด เป็นต้น

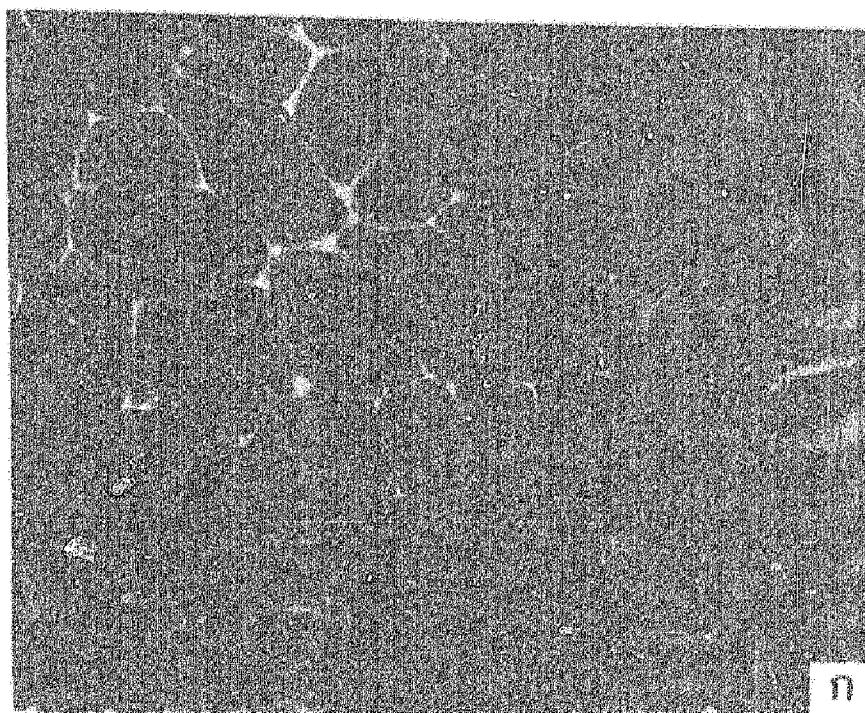
จากการศึกษาลักษณะและโครงสร้างของใบพืชจำนวน 44 ชนิด พืชที่มีแนวโน้มว่าจะสามารถช่วยดูดซับมลสารจากอากาศและเหมาะสมสำหรับการปลูกในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ๑ อันดับแรก ได้แก่ ทรงบาดาล แก้ว อโศกอินเดีย จามจุรี และบานบุรี

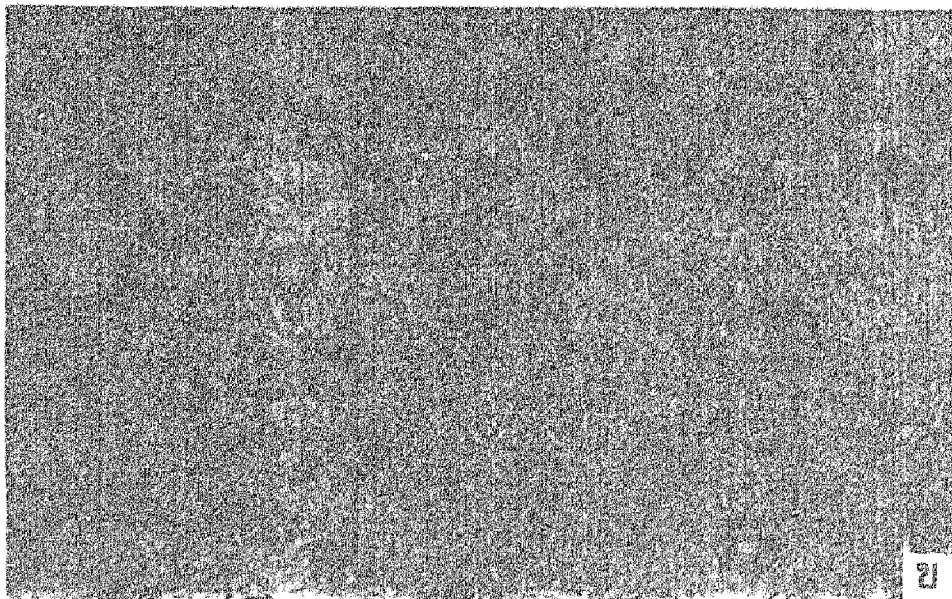
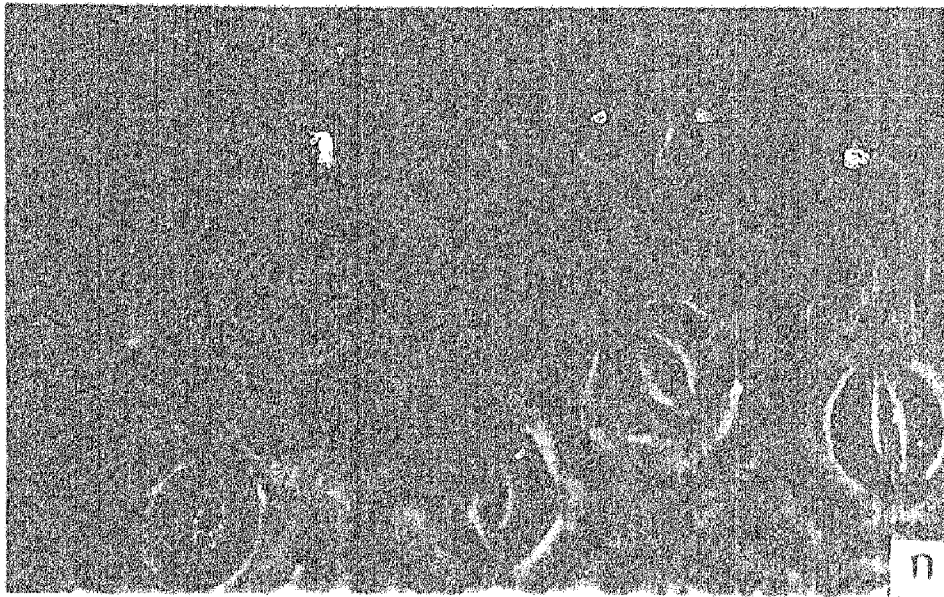
ภาพที่ ๑ เซลล์ผิวหนังของราชพฤกษ์

ก. ผิวหนังด้าน lower epidermis มีปากใบอยู่จำนวนมาก

ข. ผิวหนังด้าน upper epidermis ซึ่งไม่พบปากใบ

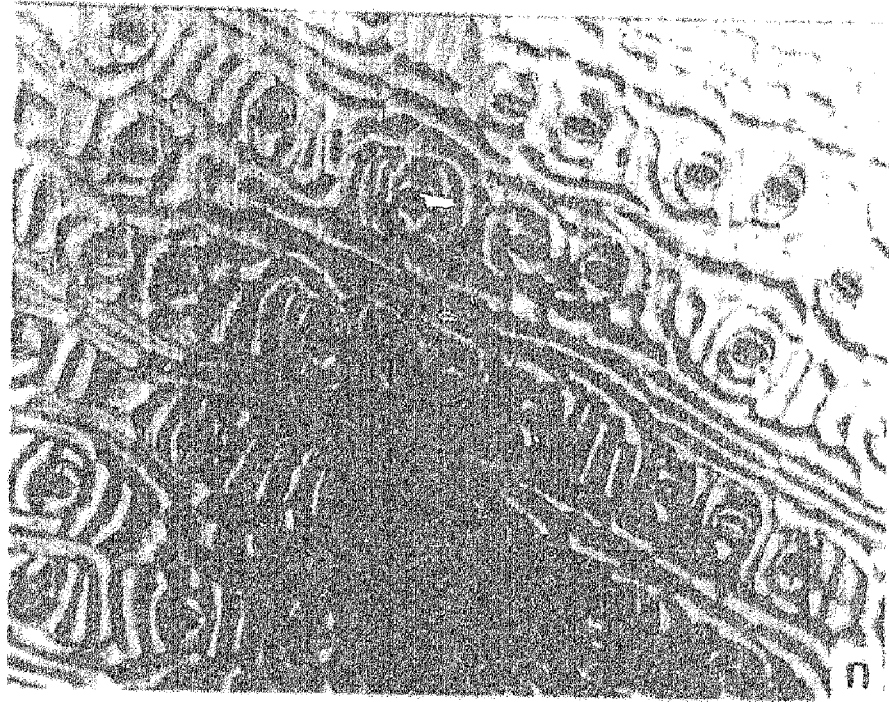

ภาพที่ ๒ ปากใบของทางขยาย (ก) และรากชูก่อ (ข) ที่ปลูกในเขตบริเวณ
ทำให้ปากใบเปิดอยู่ตลอดเวลา

ภาพที่ ๑ ก.ปกในกระดาษ

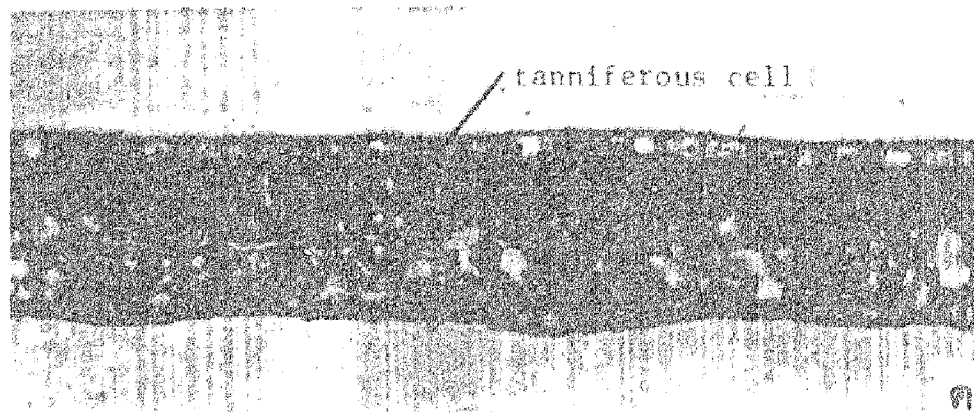
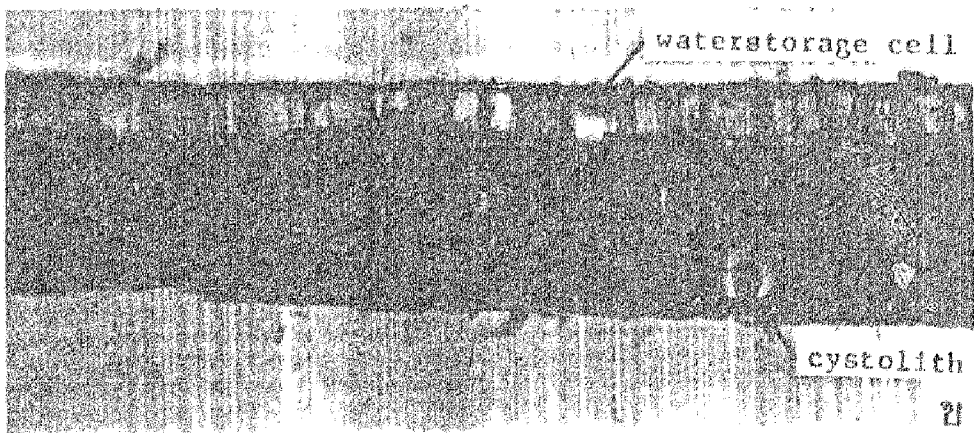
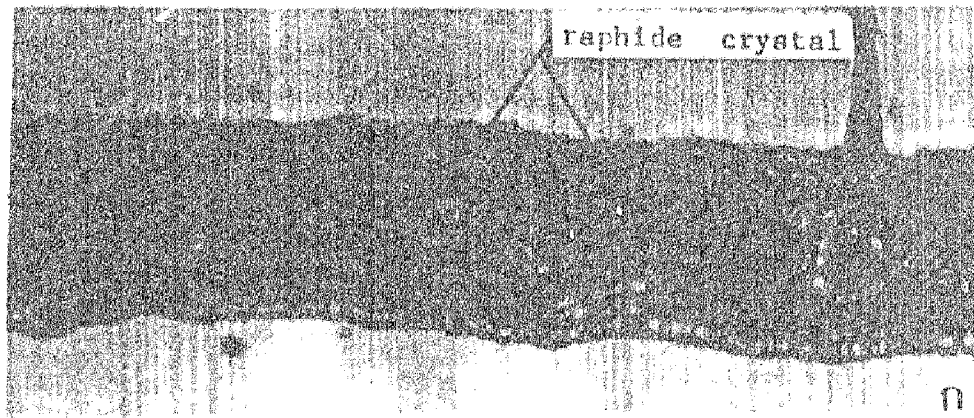
ข.ปกในกระดาษที่เห็นแบบ สอนคน สอนคน

ภาพที่ 4 ปากใบพืชพวกใบเลี้ยงเดี่ยว

ก. ปาล์ม

ข. หัวใจม่วง

ภาพที่ 5 โครงสร้างภายในของใบพืชที่ปลูกในเขตชลประทาน

- ก. ใบพืชที่มี raphide crystal จำนวนมาก
- ข. ใบพืชที่มี cystolith มากขึ้นในชั้น epidermis
- ค. ใบพืชที่มี secretory cell เกิดขึ้นในชั้น palisade และ spongy mesophyll

เอกสารอ้างอิง

- ทวีศ บสนตรง. 2533. การศึกษาทางกายวิภาคของเส้นผลเล็กและเส้นผลโต. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- มานิตย์ ชัยยะโพธิ์. 2533. การศึกษาทางกายวิภาคของกระถินเทพาและกระถินณรงค์. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- Fahn, A. 1976. Plant Anatomy. Pergamon Press, London. 544 p.
- Johansen ; A. 1940. Plant Microtechniques. McGraw-Hill Book Co., New York.
523 p.
- Levitt, J. 1956. The Hardness of Plants. Academic Press, New York.
278 p.
- Manfield, T.A. 1976. Effect of Air Pollutant on Plants. Cambridge University
Press, London. 209 p.
- Noda, K., C. Prakongwong and L. Chaiwiratnukul. 1985. Topography of the
Seed and Leaves of Tropical weeds. Japan International Agency and
Development of Agriculture. Ministry of Agriculture and Cooperation,
Thailand. 159 p.
- Pandey, B.P. 1982. Plant Anatomy. S. Chand & Company, Ram Nagar, New Delhi,
India. 494 p.
- Willey & Son, New Your. 283 p.
- Weiser, T.E. and et.al. 1982. Botany : An Introduction to Plant Biology.
Sixth Edition. John Wiley & Son, Singapore. 719 p.

อภิวรรณศัพท์

Crystal	: เป็นผลึกที่เกิดจากสารประกอบพวก calcium oxalate หรือ calcium carbonate ที่สะสมไว้ในเซลล์ โดยของเซลล์
Cystolith	: เป็นผลึกรูปกลมหรือรูปรีคล้ายผลึกเรซินที่มีก้านหมยในเซลล์ lithocyst ซึ่งอยู่ในชั้น epidermis
Druse crystal	: เป็นผลึกที่มีรูปร่างคล้ายดอกโรกเว่
Latex	: เป็นน้ำยางที่พบในพืชบางชนิดซึ่งจะสะสมไว้ใน latex cell หรือท่อน้ำยาง (laticifer)
Lithocyst	: เป็นเซลล์ในชั้น epidermis ที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อทำหน้าที่เก็บ cystolith
Mucilaginous cell	: เป็นเซลล์ที่เก็บสะสมสารเมือก (mucilage)
Prismatic crystal	: เป็นผลึกรูปรางหลายเหลี่ยม
Raphide crystal	: เป็นผลึกรูปรางคล้ายเข็ม
Secretion	: เป็นสารประกอบต่างๆ ที่พืชเก็บสะสมไว้ในเซลล์ ค่อนข้างน้อยหรือช่องว่างต่างๆ ในชั้นพืช ซึ่งสารดังกล่าวอาจเกิดมาจากของเสียในกระบวนการเมตาบอลิซึม การสลายตัวของเซลล์ เอนไซม์และสารที่ขับออกมาเพื่อทำหน้าที่พิเศษ
Secretory cell	: เป็นเซลล์ที่เก็บสะสม secretion
Tannin	: เป็นสารที่กระจายพบในพืชบางชนิด
Tanniferous cell	: เป็นเซลล์ที่มีการสะสม tannin